

Linda K. Burton

a Segítőegylet általános elnöke

kezet nem csupán egyháztag társainak, hanem azoknak is, akik nem a mi hitünket vallják. Velük érintkezve mutassunk irántuk tiszteletet.

Vannak, akik nap mint nap kihívásokkal küszködnek. A segítő kéz mellett a törődésünket is ajánljuk fel nekik. Áldottak leszünk, midőn törődünk egymással.

Ne feledkezzünk el az idősekről és az otthonukhoz kötöttekről. Ha időt szakítunk a meglátogatásukra, abból tudni fogják, hogy szeretjük és becsben tartjuk őket. Tegyük eleget a „segítsd a gyengéket, emeld fel a lecsüggesztett kezeket, és erősítsd meg az ellankadt térdeket”¹ megbízásnak.

Legyünk tisztességes és becsületes emberek, akik mindig, minden körülmények között megpróbálják azt tenni, ami helyes. Legyünk Krisztus hű követői, az igazlelkűség példái, ragyogjon fényünk a világnak.²

Testvéreim, köszönöm nektek az értem mondott imáitokat! Megerősítenek és felemelnek, midőn teljes szívvel és minden erőmmel Isten akaratának megtételére törekszem, valamint arra, hogy szolgáljam Őt és benneteket.

E konferenciáról távozva a menny áldásait kérem mindannyiótokra. Akik messze vagytok otthonról, térjete oda vissza biztonságban és találjatok mindent rendben. Gondoljuk át mindannyian a hallott igazságokat, és ezek segítsenek nekünk még hősiebb tanítványokká válni annál, mint amilyenek e konferencia kezdetén voltunk.

Az Úr áldásait kérem rátok és mindannyiunkra, míg nem hat hónap múlva újra találkozunk, és ezt az Ő szent nevében, méghozzá Jézus Krisztus, a mi Urunk és Szabadítónk nevében teszem, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és a szövetségek 81:5.

2. Lásd Filippibeli 2:15.

Oly módon felkészülve, amilyent még sohasem láttak

Készüljünk fel cseppről cseppre, hogy érdemesen részesüljünk a szabadító szertartásokban, és teljes szívünkkel tartsuk be a velük járó szövetségeket.

Amikor a legkisebb lányunk hazajött az első iskolai nap után, megkérdeztem tőle: „Na, milyen volt?”

Ő annyit mondott, hogy: „jó”.

Másnap reggel azonban, amikor felkeltettem, hogy készüljön az iskolába, összefonta a karját és nagy meggyőződéssel kijelentette: „Már voltam iskolában!” Nyilvánvalóan nem *készítettem fel* vagy nem magyaráztam el neki, hogy iskolába nem csak egyszer kell menni, hanem heti öt napon át sok-sok éven keresztül.

A felkészülés tantételét átgondolva képzeljétek el velem a következő jelenetet. A templom celesztális szobájában ültök, és több jegyespárt is láttok, akiket be- és kivezetnek, mialatt arra várnak, hogy házasságot kössenek az időre és az örökkévalóságra. Egy menyasszony a kedvesével kéz a kézben lép be a celesztális szobába. Egyszerű, de gyönyörű templomi

ruhát visel, arcára nyugodt, békés, meleg mosoly ül. Hajviselete ízléses, de nem hivalkodó. Leül, körülnéz, aztán hirtelen erő vesznek rajta az érzelmei. Úgy látszik, azért eredtek el a könnyei, mert ámulat és áhítat tölti el mind a hely, mind pedig a rá és élete szerelmére váró szent szertartás iránt. Viselkedése ezt sugallja: „Milyen hálás vagyok, hogy az Úr házában lehetek ma, készen arra, hogy megkezdjem örök utazásomat szeretett örökkévaló társammal!” Úgy tűnik, ő sokkal többre *készült fel*, mint csupán egy eseményre.

Drága tizenéves lányunokám nemrégiben egy levélkét hagyott a párnámon, amely részben így szólt: „Az egyik dolog, ami nagyon megérint, amikor belépek a templomba, az a békés, szeretetteljes lelkiség, amely ott lakozik. [...] Az emberek elmehetnek a templomba, hogy sugalmazást kapjanak.”¹ Igaza van. Sugalmazást

és kinyilatkoztatást kaphatunk a templomban – emellett erőt is, hogy megbirkózzunk az élet megpróbáltatásaival. Mindaz, amit most tanul a templomról, miközben szorgalmasan elviszi saját családi neveit a templomi keresztelési és konfirmálási szertartásokra, felkészíti őt további templomi szertartások, szövetségek és áldások elnyerésére mind saját magáért, mind pedig a fátyol túloldalán lévőkért.

Russell M. Nelson elder ezt tanította: „Miközben templomok készülnek az egyháztagok számára, az egyháztagoknak is fel kell készülniük a templomra.”²

Most, hogy ismét Moróni kapitányról olvasok a Mormon könyvében, eszembe jut, hogy Moróni egyik legnagyobb sikere az volt, hogy gondosan felkészítette a nefitákat a félelmetes lámánita seregnek való ellenállásra. Olyan jól felkészítette a népét, hogy ezt olvashatjuk: „...íme, [a lámániták] legnagyobb csodálkozás[á]ra [a nefiták] fel voltak készülve ellenük, oly módon, amilyent... még sohasem láttak”³.

Nagyon megragadta a figyelmemet ez a kifejezés: „fel voltak készülve ellenük, oly módon, amilyent... még sohasem láttak”.

Mi hogyan tudunk jobban felkészülni a szent templomi áldásokra?

Az Úr ezt tanította: „Továbbá adok nektek egy mintát minden dologban”⁴. Nézzünk most meg egy szentírásbeli mintát, amely segíteni fog jól felkészülnünk. Moróni felkészülése az ellenség ellen következetes és hithű szorgalmat igényelt, és ez a minta ugyanezt fogja megkívánni.

Úgy tűnik, soha nem unok rá arra a gyönyörű példázatra, amelyet a Szabadító mondott az öt bölcs és öt balga szűzről. Noha ez a példázat a Szabadítónk második eljövételére való felkészülésről szól, vonatkoztathatjuk a templomi áldásokra való felkészülésre is, mely áldások lelki lakomát jelenthetnek azoknak, akik jól felkészültek.

A Máté 25-ben ezt olvashatjuk: „Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa ama tíz szűzhöz, a kik elővevén az ő lámpásaikat, kimenének a vőlegény elé.

Őt pedig közülök eszes vala, és öt bolond.

A kik [eszesek valának], lámpásaikkal együtt olajat vivének az ő edényeikben.

Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának.

Éjfélkor pedig kiáltás lőn: Ímhol jó a vőlegény! Jőjjetek elébe!

Akkor felkelének mind azok a szűzek, és elkészíték az ő lámpásaikat.

A bolondok pedig mondának az eszeseknek: Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak.

Az eszesek pedig felelének, mondván: Netalán nem lenne elegendő nekünk és nektek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak.

Mikor pedig venni járnak vala, megérkezék a vőlegény; és a kik készen valának, bemenének ő vele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó.

Később pedig a többi szűzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! nyisd meg mi nekünk.

Ő pedig felelvén, monda: Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket.”⁵

Nem hinném, hogy van bárki is, különösen a gyengéd szívűek, aki ne szomorkodna e balga fiatal nők miatt. Néhányan pedig így szeretnénk kiáltani a többinek: „Nem tudátok osztozni velük, hogy mindenki boldog legyen?” De gondolatok csak bele. Ezt a történetet a Szabadító mesélte, és Ő az, aki ötüket eszesnek, ötüket pedig bolondnak nevezte.

Amikor erre a példázatra a templomra való felkészülés mintájaként tekintünk, figyeljétek meg egy utolsó napi próféta szavait, aki azt tanította, hogy „a lelki felkészülés olaját nem lehet megosztani”⁶. Spencer W. Kimball elnök segített tisztán látni, miért nem oszthatta meg az öt „eszes” szűz a lámpásukban lévő olajat azokkal, akik „bolondok” voltak. Ezt mondta: „Az úrvacsorai gyűlésen való részvétel olajat csepegtet lámpásunkba az évek során, cseppről csepre. A böjt, a családi ima, a házitanítás, a testi vágyak feletti uralkodás, az evangélium hirdetése, a szentírások tanulmányozása – az odaadás és az engedelmisség minden megnyilvánulása egy-egy cseppel növeli készletünket. A kedves cselekedetek, a felajánlások és a tized fizetése, az

erkölcsös gondolatok és tettek... szintén nagymértékben hozzájárulnak ahhoz az olajhoz, amellyel éjjelkor újra tölthetjük majd kiürült lámpásunkat.”⁷

Látjátok hát a felkészülés mintáját – csepről csepre haladva –, amely segítséget nyújthat nekünk, miközben átgondoljuk, hogyan lehetnénk szorgalmasabbak a felkészülésünkben, hogy szent szertartásokban részesüljünk önmagunkért és másokért? Milyen további kis és egyszerű dolgokat tehetünk, hogy drága lelki olajcseppeket cseppentsünk felkészülésünk lámpásaiba?

Richard G. Scott eldertől azt tanuljuk, hogy „a személyes érdemesség alapvető követelmény ahhoz, hogy élvezhessük a templomi áldásokat. [...] [Érdemes] jellem leginkább a Mester tanításaira összpontosító következetesen [jó választások mentén élt élet által] kovácsolódik.”⁸ Nagyon szeretem azt a szót, hogy *következetes*. A következetesség azt jelenti: szilárd, állandó és megbízható. Milyen egyszerű jellemzése ez az érdemesség tantételének!

A Bible Dictionary [Bibliaszótár] erre emlékeztet minket: „Szentség tekintetében csak az otthon érhet fel a templommal.”⁹ Illik-e a mi otthonunkra ez a jellemzés? Nemrégiben el látogatott hozzánk egy bájos fiatal nő az egyházközségünkéből. Tudva, hogy fivére épp most tért vissza a missziójából, megkérdeztem tőle, milyen érzés, hogy újra itthon van. Azt felelte, hogy jó, de a testvére néha arra kéri, hogy kicsit halkítsa lejjebb a zenét. „Ráadásul nem is rossz zené!” – tette hozzá a lány. Jó ötlet olykor önvizsgálatot tartanunk és ügyelnünk arra, hogy otthonunk olyan hely legyen, ahol készen állunk érezni a Lelket. Amikor felkészítjük otthonunkat, hogy olyan hely legyen, ahol a Lélek szívesen látott vendég, akkor felkészültek

leszünk arra is, hogy jobban otthon érezzük magunkat az Úr házában.

Amikor felkészítjük magunkat, hogy érdemesen lépünk a templomba, és hűek vagyunk a templomi szövetségekhez, az Úr „áldások sokaságával”¹⁰ halmoz el minket. Jó barátom, Bonnie Oscarson nemrég új értelmezést adott egy szentírásnak, amikor ezt mondta: „Akitől sokat követelnek, ott sokkal több is adatik.”¹¹ Teljesen egyetértek vele! Mivel azért megyünk a templomba, hogy örök áldásokat kapjunk, nem kellene meglepetésként érnie minket, hogy az ilyen áldások elnyerése magasabb normákat követel. Nelson elder ezt tanította: „Mivel a templom [az Úr] háza, a belépés normáit Ő állapítja meg. Az ember az Ő vendégeként lép be oda. Templomi ajánlással rendelkezni felbecsülhetetlen kiváltság, és az Istennek és az Ő prófétáinak való engedelmesség kézzelfogható jele.”¹²

A világklasszis sportolók és a doktorandusz hallgatók órákat, napokat, heteket, hónapokat, sőt, éveket fordítanak a felkészülésre. A felkészülés mindennapi cseppjei kívántatnak meg tőlük, hogy az élen végezzenek. Hasonlóképpen azoktól, akik a celesztialis királyságban szeretnének felmagasztosulást nyerni, elvárják, hogy az engedelmesség magasabb mércéje szerint éljenek, amely az engedelmesség erényének napról napra és csepről csepre való gyakorlásával alakul ki.

Amikor következetesen és szorgalmasan, csepről csepre olajat cseppentünk a lelki lámpásunkba, megtéve ezeket a kis és egyszerű dolgokat, akkor lámpásunk kiváló felkészültséggel ég majd és rendben lesz¹³. Az én aranyos férjem, aki cövekelnökként szolgál, nemrégiben megjegyezte, hogy szinte mindig rögtön meg tudja állapítani, hogy valaki felkészült és

érdemes-e a templomi belépésre, mert az ilyen emberek „beragyogják a szobát”, amikor templomi ajánlási interjúra jönnek.

A Kirtland templom felszentelési imájában Joseph Smith próféta arra kérte az Urat, „hogyminden ember, aki átlépi az Úr házának küszöbét, érezhesse hatalmat, ...hogymifelnőhessenek tebenned, és befogadhasák a Szentlélek teljességét, ...és felkészülhessenek minden szükséges dolog elnyerésére”¹⁴.

Azért imádkozom, hogy a templomlátogatás sokkal több legyen számunkra egy egyszeri eseménynél. Készülünk fel cseppről cseppre, hogy érdemesen részesüljünk a szabadító szertartásokban, és teljes szívünkkel tartsuk be a velük járó szövetségeket. Ha így teszünk, tudom, hogy érdemesek leszünk arra, hogy elnyerjük a Szentlélek teljességének ígért áldásait, valamint az Úr hatalmát az otthonunkban és személyes életünkben is. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Személyes üzenet Aydia Kaylie Melótol Linda K. Burtonnek, 2014. aug. 31.
2. Russell M. Nelson: Készüljétek fel a templom áldásaira! *Liahóna*, 2010. okt. 41.
3. Alma 49:8; kiemelés hozzáadva; lásd még a 6–7. verset.
4. Tan és a szövetségek 52:14.
5. Máté 25:1–2, 4–11.
6. Marvin J. Ashton, “A Time of Urgency,” *Ensign*, May 1974, 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 256.
8. Richard G. Scott: Templomi áldásokban részesülni. *Liahóna*, 1999. júl. 29.
9. Bible Dictionary, “Temple.”
10. Tan és a szövetségek 104:2.
11. Bonnie L. Oscarson: Nagyobb elvárások. (Az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás műholdas közvetítése, 2014. aug. 5.); lds. org/broadcasts; lásd még Lukács 12:48; Tan és a szövetségek 82:3.
12. Russell M. Nelson: A templomi áldásokra való személyes felkészülés. *Liahóna*, 2001. júl. 38.
13. Tan és a szövetségek 33:17.
14. Tan és a szövetségek 109:13, 15.

Jean A. Stevens

első tanácsos az Elemi Általános Elnökségében

Isten szövetséges leányai

Amikor Isten leányai a templomra és szent szövetségeikre összpontosítanak, Isten személyes és hatásos módokon képes számukra áldásokat küldeni.

Drága nőtestvéreim, nagy szeretettel köszöntelek titeket! Akárhhol is vagytok jelenleg a világon, remélem, érzitek az Úr irántatok tanúsított személyes szeretetét, és a Lélek tanúságtételét, melyet a szívetekbe ültetett a kórus iménti csodálatos üzenete által. Én is az övékhez adom a bizonyosságomat: Tudom, hogy jó Megváltóm él, és hogy Ő mindannyiunkat szeret.

Ma este Isten szövetséges leányai-ként gyűltünk össze. A korunk, a körülményeink és a személyiségünk nem választhat el egymástól, mert mindegyiknekfelett Őhöz tartozunk. Szövetséget kötöttünk, hogy mindig emlékezni fogunk az Ő Fiára.

Ennek a személyes szövetségnek az ereje mély nyomot hagyott a szívemen három héttel ezelőtt, egy keresztlőn. Ott ült velem szemben nyolc gyönyörű gyermek, akik áhítattal vegyes izgalommal várokoztak – végre elérkezett az ő különleges napjuk. Ám ahogy vidám arcukat néztem, nem csupán egy csoportnyi gyermeket láttam. Úgy láttam őket, ahogy szerintem az Úr tenné: egyénekként. Emmát láttam, Sophiát, Iant, Logant, Adent, Williamet, Sophie-t és Micah-t. Minden

keresztelemi szövetség egyesével kötetik meg. Mindannyian fehérbe voltak öltözve. Készen álltak és hajlandóak voltak a teljes nyolc éves szívükkel arra, hogy megkössék első szövetségüket Istennel.

Gondolatok vissza és képzeljétek magatok elé a saját keresztelőtök napját. Akár sok, akár csupán kevés részletre emlékeztek, próbáljátok meg átérezni most annak a szövetségnek a jelentőségét, melyet egyénileg

